

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. veebruari 1999. aasta direktiivi 1999/4/EÜ kohvi- ja siguriekstraktide kohta artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi lisas loetletud toodete turustamisel ei ole keelatud kasutada tootenimetuse kõrval muid nimetusi, näiteks kaubanime või väljamõeldud nime.
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 18 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus käesolevas asjas vaadeldav siseriiklik regulatsioon, mis keelab toidu märgistamisel ja esitlemisel viidata "salenemisele" ja "arstlikule soovitusel, tunnistusele, avaldusele, arvamusele või heakskiidule".
- 3) EÜ asutamislepingu artikleid 28 ja 30 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik regulatsioon, mis keelab teistest liikmesriikidest imporditud toidu märgistamisel viidata "salenemisele" ja "arstlikule soovitusel, tunnistusele, avaldusele, arvamusele või heakskiidule".

(¹) EÜT C 202, 24.8.2002.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(suurkoda)

13. juuli 2004

kohtuasjas C-262/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (¹)

(Liikmeriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artikkel 59 (peale muudatusi EÜ asutamislepingu artikkel 49) — Teleülekanded — Reklaam — Siseriiklik meede, millega keelatakse selles liikmesriigis müüdavate alkohoolsete jookide varjatud telereklaam, mis seisneb teatavate spordiürituste taasedastamisel reklaamkandjate nägemises telekraanil — "Evin-seadus")

(2004/C 228/09)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-262/02: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja H. van Lier), keda toetas Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja K. Manji, keda abistas K. Beal) versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans), mille esemeks on tuvastada, et Prantsuse Vabariik on rikkunud EÜ asutamislepingu artiklist 59 (peale muudatusi EÜ asutamislepingu artikkel 49) tulenevat kohustust, kuna Prantsusmaa on teistes liikmesriikides toimuvate spordiürituste Prantsuse telekanalites edastamisele Prantsusmaal esitanud nõude eelnevalt

kaotada alkohoolsete jookide reklaamid, on Euroopa Kohus (suurkoda), koosseisus president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann (ettekandja), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud R. Schintgen, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär vanemametnik M. Múgica Arzamendi, 13. juulil 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) jätta hagi rahuldamata;

2) jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda;

3) jätta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) EÜT C 202, 24.8.2004

EUROOPA KOHTU OTSUS

(esimene koda)

15. juuli 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-315/02 (Verwaltungsgerichtshof'i eelotsuse-
taotlus): Anneliese Lenz versus Finanzlandesdirektion für
Tirol (¹)

(Kapitali vaba liikumine — Kapitalitulu maksustamine — Austria päritolu kapitalilt saadav tulu: 25 %-line lõplik maksumäär või maksumäär, mis on pool kogukasumile kehtestatud keskmisest maksumäärast — Teise liikmesriigi päritolu kapitalilt saadav tulu: tavaline maksumäär)

(2004/C 228/10)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

(Esiagne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-315/02, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Verwaltungsgerichtshof'i poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus poolelolevas asjas järgmiste poolte vahel: Anneliese Lenz ja Finanzlandesdirektion für Tirol, EÜ asutamislepingu artiklite 73b ja 73d (praegu EÜ asutamislepingu artiklid 56 ja 58) tõlgendamiseks, on Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees P. Jann ja kohtunikud A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (referent), kohtujurist A. Tizzano; kohtusekretär vanemametnik M.-F. Contet, 15. juulil 2004. aastal teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine: